

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18162/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства за рад, запошљавање, борачку и социјалну политику, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате инвалиднине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2771/22 од 16.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2771/22 од 16.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2771/22 од 16.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15952/21 од 18.02.2022. године, првим ставим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе тужену да на име накнаде штете тужиоцу за период од 01.05.2015. године до 28.02.2019. године исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом од њихове доспелости до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати низнос од 324.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2771/22 од 16.06.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 15952/21 од 18.02.2022. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Према члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примена материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије Врховни касациони суд одлучује у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана нити у циљу уједначавања судске праксе или ради новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О захтеву тужиоца за накнаду штете због неисплаћивања инвалиднина у периоду од 01.05.2015. године до 28.02.2019. године одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредби Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Из наведених разлога нема места о одлучивању тужиоца као изузетно дозвољеној, при чему је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у правом ставу изреке.

Испитијући дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена уколико је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 16.03.2021. године и њоме је тражено обавезивање тужене на исплату накнаде штете у висини од 2.210.980,70 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају очигледно ради о спору у коме је сходно члану 28. став 1. ЗПП вредност главног захтева не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 413. ЗПП Врховни касациони суд оценио да ревизија није дозвољена, сагласно чему је донета одлука садржана у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић